

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 5 - 1959

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Dansk seier
i landskampen
mot Norge

I dette nummer bl. a.

Siden sist

•
*Ogndal Bridgeklubb
norgesmester*

•
Hoie—Strom ble pærmestere

•
Spill fra mesterskapene

•
Bridgetinget 1959

•
Bedre meldinger

•
Ekspertklubben

•
Turneringsnytt

Red:

SIDEN SIST

Vi hadde besøk av Jan Dørumsgaard forleden, og han kom med et interessant lite problem.

— I et spill vi spilte forleden i en Howell-turnering, satt jeg ved det andre bordet hvor spillet var spilt, fortalte han. Motparten spilte fire hjertes med fem trekk mot oss, og da jeg tok opp slippen, fant jeg tre spar med fire trekk vår vei som resultat ved det andre bordet. Jeg gjorde straks anskrik, og det viste seg at spillet var forbyttet etter at det første bordet hadde spilt det. Hva vil du gjøre nå?

— Rette spillet til slik det var ved det første bordet, gi deg og dine motstandere middelscore, og sende det videre, mente jeg.

— Nettopp, det synes jeg er riktig også. Men du forstår, turneringslederen annullerte spillet ved det første bordet, og sendte vårt spill videre. Det må da være galt?

— Ja, så vidt jeg kan se, sa jeg.

— Men en del av Oslos ledende turneringsledere er uenige med oss, fortalte han — Hm, sa jeg.

— Det er litt av et prinsippsspørsmål dette, fortsatte Dørumsgaard. — Du skjønner, Nord—Syd ved det første bordet hadde fått et ekstra stikk som de ikke skulle hatt, og det er jo betydningsfullt i en parturnering. Vi på vår side hadde fått et dårlig spill, så det var jo av stor interesse hvilket spill som skulle sendes videre. Hvem skal miste toppen sin, Nord—Syd ved det første bordet eller våre motstandere?

— Ja, jeg. . . .

— Det er ikke det det er spørsmål om nå. Dørumsgaard var blitt ivrig. — Du skjønner det hender relativt ofte at turneringsledere dømmer forskjellig i slike situasjoner. Var det ikke en idé å få prinsippavgjørelser en gang for alle i situasjoner hvor oppfatningen kan divergere, og sirkulere disse rundt i klubbene?

Ingen dum idé. Om bridgeforbundet nedsatte en komité, eller lot den vanlige turneringskomitéen ordne opp slike spørsmål, og

altså funksjonerte som en slags bridgeforbundets høyesterett. For min egen del vil jeg nevne et tilfelle som har skaffet meg atskillige vanskeligheter som turneringsleder, nemlig den bestemmelsen som i sin tid hersket i finalen i NM for par om at et resultat ikke kunne rettes etter at det var innlevert, selv om det beviselig var feilskrevet. Jeg forstår så godt grunnen — knapp tid for utregnerstaben i en barometerturnering — men likevel synes jeg det var en høyst forkastelig praksis. Det kan til nød passere at den som taper på at det er skrevet feil, får sin straff, skjont det er ikke riktig det heller. En bridgeturnering skal være en konkurranse i bridge og ikke i å kontrollere hva som er skrevet på slippen. Men at et par skal kunne tjene masser av poeng fordi slippen er galt utfyllt, *det* er iallfall stikk imot all sunn fornuft. Og jeg er glad for at forbundsstyret opphevet denne bestemmelsen i sin finale, den skapte som sagt en slags presedens og skaffet vanskeligheter for en annen stakkar som ledet turneringer.

Her kunne det være en idé med en slags høyesterett, som tok seg av slike prinsipielle spørsmål og avga betenkninger som måtte være bindende for alle turneringer i fremtiden. Komitéen kunne utgi et hefte en gang i året med sine tilleggsbemerkinger til lovene eller hva man vil kalle dem. Så ville man ikke i fremtiden oppleve at en turneringsleder bruker en helt annen fremgangsmåte enn en annen.

◇

European Bridge League's styre har hatt møte i Paris, og to viktige spørsmål var på programmet, nemlig bridgens verdensforbund og fremtidige verdensmesterskapsturneringer, og dessuten årets europamesterskap i Palermo.

For at et land skal kunne bli medlem i bridgens verdensforbund, må det være selvstyrt og ha et nasjonalt forbund med minst

Forts. side 19

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 5

Juni 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Ogndal Bridgeklubb norgesmester.

Ogndal Bridgeklubb ble årets Norgesmester for klubber etter et rivende oppgjør med Sinsen, hvor mesterskapet først ble avgjort i de 16 spillene i siste halvrunde. For den tiden hadde det imidlertid skjedd meget. Drammenslaget Åssiden tok ledelsen fra start, og overrasket med å vinne de tre første kampene sine. Siden gikk det nedover, hva enten det skyldtes nerver, manglende kondisjon eller noe annet. I stedet seilte Ogndal og Sinsen opp i teten, og sluttkampen ble et close race mellom disse to lagene.

Vi bringer som vanlig et referat som er skrevet etter avviklingen av hver runde, slik at leserne kanskje kan føle den samme spenningen som under selve mesterskapet.

1. runde.

Storfavoritten Sinsen kom ut i hardt vær mot Ogndal i første omgang, og lå under med 1 poeng ved pause. I annen omgang kom imidlertid oslospillerne for fullt, og innkasserte hele 16 poengs overvekt, slik at sluttresultatet ble en klar seier.

Åssiden og Narvik tegnet også til et jevnt oppgjør, med 1 poengs differanse ved pause også her. Men drammenserne tok annen omgang stort og vant med 25 poeng.

Det samme skjedde pussig nok i den tredje kampen også. Sandefjord og Leiken lå helt likt etter første omgang, men i annen gikk Sandefjord fra og vant klart.

Grand, Ålesund, opparbeidet seg et lite forsprang på Duplikatklubben i første omgang, men i annen omgang tok Duplikat-

klubben igjen noen poeng, slik at resultatet ble uavgjort.

Første rundes resultater:

Sinsen—Ogndal	44—29
Åssiden—Narvik	50—25
Sandefjord — Leiken	46—34
Grand—Duplikatklubben (uavgj.)	43—39

2. runde.

Sinsenspillerne måtte her avgi sitt første poeng. De lå ett poeng under mot Duplikatklubben ved pause, og klarte tross alt sitt strev bare å vinne 2 poeng i annen omgang, slik at resultatet ble uavgjort.

Sandefjord oppvartet med en meget god første omgang mot Åssiden, og ledet ved pause med hele 22 poeng. En slik ledelse er normalt «ikke til å ta igjen», men i annen omgang fikk Sandefjord en slapphetsperiode og tapte omgangen med hele 33 poeng, slik at Åssiden vant klart.

Ogndal hadde ingen vanskeligheter med Narvik, ledelsen var klar ved pause, og øket i annen omgang. Grand og Leiken ble derimot et spennende oppgjør, som Grand til slutt avgjorde til sin fordel med 9 poeng.

Annen rundes kamper:

Ogndal—Narvik	58—28
Grand—Leiken	39—30
Åssiden—Sandefjord	46—35
Sinsen—Duplikatklubben (uavgj.)	46—45

Dermed er stillingen etter første dag følgende:

Åssiden	96—60	4
Sinsen	90—74	3
Grand	82—69	3
Ogndal	87—72	2
Sandefjord	81—80	2

Duplikatklubben	84—89	2
Leiken	64—85	0
Narvik	53—108	0

Drammenserne fra Åssiden har vist seg som et farlig lag, selv om første omgang mot Sandefjord viste at det ikke er usårbart. Men favorittene er nok fremdeles Sinsen, selv om lagets medlemmer har stridd med sykdom. Grand, Ogdal og Duplikatklubben må imidlertid heller ikke avskrives, og Leiken har vist seg å være farlig for hvem som helst. Narvik ser foreløpig ut til å være jumbokandidat, men man kan aldri vite.

3. runde.

Åssiden og Grand var den mest interessante kampen på programmet i denne runden, og det skulle vise seg at det ble fight fra først til sist. Grand ledet knapt etter første omgang, mest takket være en slem i grand hvor motparten stanset i fire spar og gikk bet, en sving på hele 10 poeng. I den andre omgangen spilte imidlertid drammenserne rolig og behersket, og fant fram til flere pene kontrakter som ålesunderne gikk glipp av, og dermed ble det en knapp seier til Åssiden.

Sinsen begynte ikke særlig sterkt mot Narvik, og ledelsen ved pause var bare 7 poeng. I annen omgang kom imidlertid favorittene sterkere og Narvik hadde ingen ting å stille opp.

Ogdal fikk en stor ledelse mot Sandefjord i første omgang, og da vestfoldingene forsøkte å ta sjanser i annen omgang for om mulig å ta igjen det tapte, og disse sjansene gikk galt, ble seiren temmelig stor.

Spillerne fra Leiken fikk endelig vist hva de er gode for, de leverte en meget pen innsats mot Duplikatklubben, og behersket hele kampen.

Resultatene i runden ble:

Sinsen—Narvik	48—28
Leiken—Duplikatklubben	41—22
Ogdal—Sandefjord	79—33
Åssiden—Grand	38—32

Dermed var stillingen:

Åssiden	134—92	6
Sinsen	138—102	5
Ogdal	166—105	4
Grand	154—153	3
Leiken	105—107	2

Duplikatklubben	105—130	2
Sandefjord	114—159	2
Narvik	81—156	0

4. runde.

Publikum begynte nå å bli sterkt interessert i Åssiden, og bordet hvor dette laget skulle møte Duplikatklubben, samlet absolutt de største tilskuermengdene. Det begynte uhyre jevnt i første omgang, Åssiden fikk 7 poeng i et enkelt spill, men forøvrig spilte Duplikatklubben pent og kunne ta pause med en ledelse på 13—12. Annen omgang ble imidlertid katastrofal for Åssiden, oslo-spillerne behersket situasjonen helt og vant runden med hele 23 poeng.

Det var selvfølgelig Sinsens store sjanse dette at Åssiden tapte, men så gikk det ikke bedre enn at Sinsen gjorde det samme. Det begynte også her jevnt, Leiken ledet med 24—22 ved pause, men i annen omgang kom kristiansands spillerne for fullt og vant med klar margin.

Ogdal og Grand hadde et meget hardt og jevnt oppgjør. Spillerne i begge lagene var klar over at taperen i denne kampen ville miste kjenningen med tetgruppen, kanskje for godt, og derfor var det meget som sto på spill. Steinkjerspillerne lå 3 poeng over ved halvtid, og øket med nye 3 poeng i annen omgang, slik at det ble en knepen seier. Hardt for Grand, som har hatt to tap med 6 poeng og en uavgjort med 4 poeng i overkant.

Ingen hadde vel på forhånd trodd at Sandefjord skulle bli innblande i bunnstriden, men kampen mot Narvik var faktisk den første jumbofinalen. Dette oppgjøret gikk klart i Narviks favør etter 10 poengs ledelse ved pause.

Resultatene i fjerde runde ble:

Duplikatklubben—Åssiden	44—20
Narvik—Sandefjord	44—18
Leiken—Sinsen	47—34
Ogdal—Grand	46—40

Og stillingen er:

Ogdal	212—145	6
Åssiden	154—136	6
Sinsen	172—149	5
Leiken	152—141	4
Duplikatklubben	150—150	4
Grand	154—153	3

Narvik	125—174	2
Sandefjord	132—203	2

Stort jevnere kan det vel neppe bli. Det er ikke mer enn 2 poeng som skiller de fem beste lagene, og hvem som helst av disse kan vinne. Ogdal har igjen Åssiden, Duplikatklubben og Leiken, slett ingen enkel oppgave. Åssiden har igjen Ogdal, Sinsen og Leiken, og det er vel ikke det spor bedre. Sinsen på sin side har Åssiden, Grand og Sandefjord, og det ser kanskje en tanke lettere ut. Leiken har Ogdal, Åssiden og Narvik, og Duplikatklubben har Ogdal, Narvik og Sandefjord igjen. Det er håpløst å tippe, men vi holder tross alt fremdeles en knapp på Sinsen. I slutten av en slik turnering pleier nerver og rutine å spille en meget stor rolle.

5. runde.

Sinsen var ute i hardt vær mot Sandefjord i første omgang, blant annet meldte sandefjordspillerne en sekser som Sinsen ikke fant, og med 7 poengs overvekt kunne Sandefjord ta pause. I annen omgang kom imidlertid Sinsen kraftig igjen, og vant omgangen med 27 poeng.

Åssiden var på nytt ute i hardt vær, denne gangen mot Leiken, og måtte se seg slått med 15 poeng. Dermed kan vel mesterskapsjansene avskrives, to nederlag på rad er litt mye av det gode.

Ogdal og Duplikatklubben hadde en meget hard batalje. Stillingen ved pause var helt lik, men i annen omgang begynte Duplikatklubben å sige ifra. Ogdal klarte imidlertid uavgjort i underkant, takket være en slem som Ogdal la i kløver, og vant, mens Duplikatklubben gikk bet i seks spar.

Grand hadde ingen vanskeligheter med med Narvik, og vant klart.

Rundens resultater var:

Sinsen—Sandefjord	55—34
Leiken—Åssiden	42—27
Grand—Narvik	65—35
Duplikatklubben—Ogdal (uavgj.)	41—37

Dermed var stillingen:

Ogdal	249—186	7
Sinsen	227—183	7
Leiken	249—186	6
Åssiden	181—178	6
Grand	219—188	5

Duplikatklubben	191—187	5
Narvik	160—239	2
Sandefjord	166—258	2

Fremdeles har faktisk seks lag sjansen til å bli mestre, spesielt fordi de fire lederlagene skal møtes i neste runde. Ogdal skal spille mot Leiken og Sinsen mot Åssiden, og disse kampene blir temmelig avgjørende.

6. runde.

Ogdal og Sinsen vant sine kamper, og dermed er det klart at den videre kampen om mesterskapet vil stå mellom disse to lagene.

Ogdal hadde en hard førsteomgang mot Leiken, men klarte å sikre seg en ledelse på 5 poeng. I annen omgang dro Ogdal ytterligere fra og vant til slutt med 15 poeng.

Sinsen oppet seg stort i første omgang mot Åssiden, og tok ledelsen med hele 24 poeng. Annen omgang ble imidlertid ikke i samme stil, Åssiden klarte å ta igjen ett av disse poengene, men kunne selvsagt ikke hindre en klar sinsideier.

I ly av disse to avgjørende kampene spilte Grand og Sandefjord uavgjort 38—38, etter at lagene hadde hatt hver sin omgang. Sandefjord begynte best og ledet ved pause med 18 poeng, mens Grand tok annen omgang med nøyaktig de samme sifrene.

Duplikatklubben hadde ingen vanskeligheter med Narvik, og vant klart.

Rundens kamper var:

Sinsen—Åssiden	56—33
Ogdal—Leiken	63—48
Duplikatklubben—Narvik	57—28
Sandefjord—Grand (uavgj.)	38—38

Og stillingen før siste runde var:

Ogdal	312—234	9
Sinsen	283—216	9
Duplikatklubben	248—215	7
Grand	257—226	6
Leiken	242—321	6
Åssiden	214—234	6
Sandefjord	204—296	3
Narvik	188—296	2

Dermed er det duket for et nytt oppgjør av den typen vi ikke liker, hvor to lag har til oppgave å banke sine motstandere, som ikke er så interessert i utfallet, mest mulig. Grand og Åssiden er begge ute av dansen

når det gjelder mesterskapet, men likevel er disse to lagenes innsats like avgjørende som prestasjonene til de to store mesterskapsaspirantene. Ogdal og Sinsen. Det er bak-siden ved seriesystemet dette at man er avhengig av at alle lag yter sitt beste helt til slutt. Vi ønsker ikke å insinuere noen ting, og tror at både Grand og Åssiden vil gjøre sitt beste, men hadde heller sett at Sinsen og Ogdal hadde møtt hverandre i den siste kampen.

Spørsmålet om hvem av de to som vil vinne, er helt åpent. Duplikatklubben har forøvrig også en liten sjanse, hvis begge de to lederlagene taper stort og Duplikatklubben vinner, kan laget fremdeles snykke seg med mesterskapstitelen. Men først skal jo også Sandefjord beseires.

Siste runde.

Det viste seg heldigvis at vår frykt ikke var berettiget, Grand og Åssiden gjorde sitt beste hele tiden, og det var faktisk ikke dem som avgjorde mesterskapet, men de to hovedkonkurrentene selv.

Sinsen begynte ikke så godt i første omgang, og ledet ved pause bare med 13—16. Da halvtidsresultatene for Ogdal samtidig ga beskjed om en ledelse på 32—11, anså de fleste mesterskapet for avgjort. Men det skjedde saker og ting i annen omgang. Rapportene fra sinsenbordet ga beskjed om at fjorårmestrene havnet i den ene fine kontraakten etter den andre, og tilskuerne ved det andre bordet som hadde interesse, rapporterte at Åssiden så visst ikke hadde tenkt å gi seg uten sverdslag, men halte inn det ene poenget etter det andre. Men de siste fem-seks spillene ble skjebnesvangre for Sinsen. Først meldte laget syv grand i et spill hvor motstanderne stanset i seks, og hvor Grands spiller fant det eneste betende utspillet. Like etter stanset Sinsen i fire grand og gikk to betar mens seks hjerter står. Grand nådde ikke lenger enn til fire hjerter, og vant tolv stikk, 7 nye tapte poeng, mens det faktisk kunne blitt 7 vunne poeng av det. Dermed var slaget avgjort, Sinsen vant riktignok kampen likevel, men for knøpent. Ogdals lag red striden av i sin kamp, og klarte seg med en seier på 9 poengs overvekt.

I de to andre kampene som gikk litt i

skyggen av disse, ble det uavgjort. De siste resultatene ble:

Sinsen—Grand	50—45
Ogdal—Åssiden	44—35
Duplikatklubben—Sandefjord, uavg.	41—39
Narvik—Leiken, uavgj.	39—36

Og sluttresultatet ble:

1. Ogdal Bridgeklubb	11	356—269
2. Sinsen Bridgeklubb	11	333—261
3. Duplikatklubben, Oslo	8	289—254
4. Leiken, Kristiansand	7	278—270
5. Grand, Alesund	6	302—276
6. Assiden BK, Drammen	6	249—278
7. Sandefjord Bridgeklubb	4	243—337
8. Narvik BK	3	227—332

Norgesmestrene er ikke noen ferske spillere på arenaen, de har deltatt i NM-finalen tre ganger tidligere, og har et par ganger vært nær ved å vinne mesterskapet. Nærmest var de vel kanskje i 1951, da laget ledet før siste runde, men tapte for Troms. Vinnerlaget besto av følgende spillere: Gunnar Frøseth, Arne Juul, Johan Schiefloe, Odd Schiefloe og Olav E. Schønberg.

Sinsenspillerne var svært nær seiren denne gangen også, men vi hadde på følelsen at laget manglet den vanlige sikkerheten. De fulgte imidlertid mestrene til døren, og kan vel stort sett være fornøyd med innsatsen sin.

Spillerne fra Duplikatklubben spilte jevnt og godt hele tiden, og viste seg å være farlige for noen og hver. Så sent som før siste runde hadde laget en sjanse til å vinne, men denne sjansen var ikke svært stor.

Leiken fra Kristiansand har i flere år gjort seg bemerket som et farlig lag i utslagsrundene i det norske mesterskapet, men klarte først i år å spille seg fram til finalen. Etter en forholdsvis svak start klarte laget å vise at det er fres i spillerne, og de kom seg stort opp.

Grand er kommet lengre opp i mesterskapet tidligere, men denne gangen kan man ikke si spillerne hadde hellet med seg når det gjaldt de avgjørende poengene. En uavgjort kamp med fire poengs overvekt og tre tap med fem eller seks poeng tyder jo ikke akkurat på hell.

Åssidens spillere hadde en flying start og lå i teten gjennom første halvpart av turneringen. Siden så det imidlertid ut til at la-

HØIE—STRØM BLE PARMESTERE

Det var atskillig spenning i salen da annen del av mesterskapsuken tok sin begynnelse torsdag, og en rekke spillere gikk rundt med en mesterskapsaspirant i seg.

Jensen—Reidarsen fra Skien kom først på toppen av barometeret, det ble 111 poeng av 124 mulige i første runde. Men Høie—Strøm kom også godt i gang, og ledet snart med et gjennomsnitt av 100 poeng pr. runde. Det kom imidlertid flere par opp, og etter syv runder var stillingen:

Herseth — Andresen	711
Halle — Christiansen	710
Allgot — Allgot	693
Teksum — Teksum	681
Myhr — Larsen	671

Deretter kom en liten pause. Etter pausen begynte Høie—Strøm å oppe seg igjen. Men ledelsen skiftet stadig, Myhr — Larsen fra Trondheim var i teten en kort stund, deretter overtok Høie — Strøm igjen, så kom Jermann — Finn Nielsen, og da aftenens spill var ferdig, ledet Magnussen og Schröder Nielsen. Stillingen var:

Magnussen — Schröder Nielsen	1495
Herseth — Kristiansen	1488
Halle — Christiansen	1466
Høie — Strøm	1454
Jerman — Nielsen	1454

Den andre dagen holdt Magnussen — Schröder Nielsen seg på topp gjennom de ti første rundene, men så ble det bare 7 poeng mot Eide — Skaug, og dermed gikk Høie — Strøm forbi. Stavangerne øket ledelsen etter hvert, og før middag var parene over 100 po-

eng foran nummer to. Men på de neste plassene var det kamp. Resultatene var ofte svært ujevne, Bratteli og Fosse fra Stavanger preserte således 124 mot 0 i en runde, Eriksen — Ruud Hansen nådde 122, Høie — Strøm 121 og Carlsen — Syvertsen kom opp i 120. Da blir det ikke stort igjen til motstanderne.

Teksum — Teksum kom seg etter hvert godt opp, og lå på annen plass ved pausen, hvor de beste parene var:

Høie — Strøm	2841
Teksum — Teksum	2718
Magnussen — Schröder Nielsen	2694
Johansen — Larsson	2688
Jensen — Reidarsen	2645

Lederparet holdt stillingen ut over ettermiddagen, men ledelsen ble knappere og knappere, og etter åtte nye runder var købelet i teten temmelig samlet. Teksum — Teksum falt litt av, men ellers var de samme parene i teten. Etter 33 runder var avviklet, var stillingen:

Høie — Strøm	3221
Magnussen — Schröder Nielsen	3180
Jensen — Reidarsen	3165
Larsson — Johansen	3140
Teksum — Teksum	3128

Nå kom Jensen — Reidarsen for fullt, og overtok ledelsen en kort stund. Men Johansen — Larsson ville også være med, og før dagens siste runde overtok de ledelsen. Kvelden store overraskelse var imidlertid Sørensen — Theien, som fra en beskjedne plass

get hadde ydet sitt beste, og det gikk etter hvert nedover.

Det var ikke den samme fresen over Sandefjord som tidligere, men så er også laget blitt tappet. Larsen og Johansen, som deltok i EM i Fjor, valgte å spille for Skien i år, og da det dessuten ble sykdom på laget, ble det en skygge av seg selv.

De nord-norske spillerne hadde som vanlig teorien i orden, men det klikket fordi de er for lite vant til harde oppgjør. Det må dessverre så være i en landsdel hvor det er litt av en ekspedisjon å reise til nærmeste motstander bortsett fra andre lag i samme by. Men velkommen igjen, narvikspillere, gi ikke opp av den grunn.

nede i køen spilte seg opp til femteplassen. Resultatene for de beste etter 47 runder var:

Johansen — Larsson	4001
Jensen — Reidarsen	3985
Høie — Strøm	3976
Magnussen — Schrøder Nielsen	3929
Sørensen — Theien	2923

Spenningen var stor foran siste dagen. Ledernes forsprang var ikke stort, og det var fremdeles atskillige par som hadde sjansen til å vinne. Stavangerne Høie — Strøm tok ledelsen allerede fra første runde siste dagen, men Johansen — Larsson kom igjen og ledet en god stund ut over dagen, helt til det bare gjensto fire runder. Da fikk de imidlertid bare 34 poeng i en runde mens Høie — Strøm oppnådde 90, og dermed var kampen så godt som avgjort. De tre siste rundene kunne ikke bringe noen endring, og dermed ble resultatene:

1. Louis Strøm—Erik Høie, Stavanger	4641
2. Gunnar Johansen—Odd Larsson, Sinsen	4598
3. A. Schrøder Nielsen—Jens Magnussen, Astra	4575
4. Kaare Jensen—Halvard Reidarsen, Skien	4568
5. Einar Sørensen—Aksel Theien, Sinsen	4551
6. Drangsholt—Fredriksen, Kr.sand S.	4428
7. Haga—Jacobsen, Stokmarknes	4379
8. Fraas—Fraas, Høybråten	4322
9. Målo—Vegsund, Alesund	4302
10. S. Herseth—Kristiansen, Oslo	4295
11. Aastorp—Sand, Jessheim	4291
12. Teksum—Teksum, Trandum	4248
13. Myhr—Larsen, Trondheim	4272
14. Bergflødt—Vigdal, Vikersund	4269
15. Berge—Brøto, Gol	4262

16. Christiansen—Halle, Oslo	4245
17. Carlsen—Syvertsen, Oslo	4224
18. Allgot—Allgot, Oslo	4216
19. Eriksen—Ruud Hansen, Grønli	4208
20. Eide—Skaug, Oslo	4203
21. Andersen—Pedersen, Bergen	4202
22. Jerman—Nielsen, Oslo	4159
23. Antonsen—Sundby, Rognan	4152

I alt 65 par deltok.

Vinnerne Høie — Strøm er sympatiske spillere som gjennom flere år har vært i nærheten av seiren i parmesterskapet. Det er to unge spillere som sikkert vil ha utbytte av å delta i turneringen om Europamesterskapet i høst. Det er første gangen et par utenfor Oslo vinner denne turneringen etter at deres bysbarn Sverre og Jensen sikret seg titelen i 1953, og så vidt vi i farten kan huske, er det tidligere bare bergenserne Bolseth—Bø som har brutt Oslo-spillernes seiersrekke.

På de nærmeste plassene kom Oslo-spillerne Johansen — Larsson fra Sinsen og Magnussen — Schrøder Nielsen fra Astra, alle drevne spillere med en rekke seire i store oppgjør bak seg. Skiensspillerne Jensen og Reidarsen hadde en lang stund sjansen til å bringe det første mesterskapet til Skien, og de lå i en fin posisjon helt til noen få runder sto igjen, men måtte til slutt nøye seg med fjerdeplass. Den største overraskelsen ved dette mesterskapet var imidlertid sinsen-spillerne Sørensen — Theien, som lå på sisteplassen etter noen få runder fra starten, men deretter spilte seg oppover, inntil de da 18 runder gjensto, overtok femteplassen, en plass som de også beholdt til slutt.

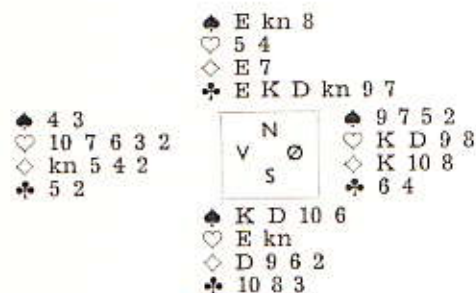
Ogndalspillerne har trukket seg fra EM

Norgesmestrene fra Ogndal har sendt avbud til turneringen om Europamesterskapet, som de kvalifiserte seg til etter seiren i lagmesterskapet. I stedet har forbundsstyret tatt laget ut til å representere i landskampen mot Danmark, mens det ikke er bestemt noe om hvem som skal representere i EM, bortsett fra at parmestrene Høie—Strøm er selvskrevne.

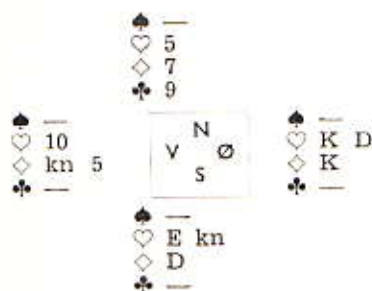
SPILL FRA MESTERSKAPENE

Når vi skal referere noen spill fra mesterskapene, faller det naturlig å begynne med det første av de to ulykkesspillene Sinsen fikk da det gjenstod noen få spill, og det så ut til at laget fikk den nødvendige medvinden som skulle til for å sikre seg ett mesterskap:

Hvor Grands spillere satt Nord—Syd ble kontrakten seks grand, en kontrakt som jo var til å legge opp. Sinsen stilet imidlertid høyere og nådde helt opp i syv grand. Vest fant det eneste drepende utspillet, hjerter tre, og dermed var kontrakten betet.

Som De ser kan Syd med hva som helst annet ut innkassere fire stikk i spar, fem i kløver og ett i ruter, og derved få frem følgende sluttposisjon:

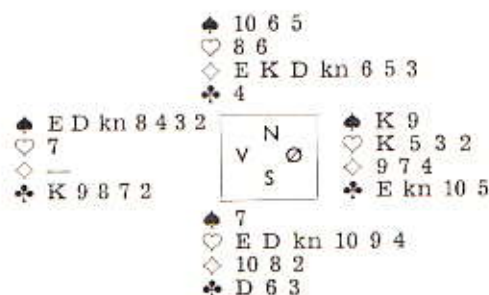

Når den siste kløveren kommer, er Øst fortapt. Hjerterutspillet drepte imidlertid denne planen, idet forbindelsesleddet i skvisfargen ble brutt. Flytt ruter knekt over til Øst, så kan Syd fremdeles vinne ved å beholde hjerterknekten, ruterdamen og en spar hos seg selv og esset og syveren i ruter pluss en ruterknekt ødela denne planen, idet hans makker kan kaste alle ruterne sine unntatt

kongen, som han må beholde for at ikke makkers knekt skal fanges ved en finesse.

Hvis Vest hadde valgt et annet utspill enn hjerter, og sinsenspilleren virkelig hadde fått i stand denne skvisen, ville Sinsen score vært 340—251 mot Ogdals 356—269, og enhver vil kunne regne seg til at Sinsen ville ha vunnet. Laget ville fått en brøk på 1,35 mot Ogdal 1,32. Så lite skulle det altså til.

Her er et spill som viser mesterene i aksjon:

Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Ogdals nord åpnet med fem ruter — en pen åpningsmelding på disse kortene, og fikk spille kontrakten doblet. Den var selvfølgelig ikke til å bete når hjerterkongen satt gunstig, og Ogdal kunne notere seg for 550 vundne poeng.

Ved det andre bordet åpnet Åssidens Nord med en ruter, Syd meldte en hjerter og Vest en spar, hvoretter kontrakten til slutt ble seks spar doblet hos Vest. Nå begikk Åssidens Nord en etter vår mening stor feil, han startet med sin singleton kløver, og dermed var det ingen vanskeligheter. Et singletonutspill mot en lilleslem når man selv sitter med ess, er neppe godt. Hvor mange stikk venter man egentlig i motspillet? Hvis makker ikke har kløverresset, og det er det vel neppe håp om, kan det lett føre til at hans honnør ble fanget.

Det er selvsagt ingen som vet om Ogdals Vest hadde tatt kløverfinessen den riktige veien, han vet det vel ikke selv en gang, men utspillet gjorde det imidlertid svært lett.

Rolf Bøe:

Bridge uten tårer

Les hva utenlandske eksperter skriver om boken:

Bøe er almindelig anerkjent som en af Skandinaviens helt store bridge-skrivere, og hans artikler både af causerende art og de mere videnskabelige har et herlig stenk af humor og er skrevet med en sådan pædagogisk sans, at enhver nok så drevne bridgespiller får utbytte av at læse ham.

«Bridge uten tårer» er en videreføring af Culbertson og behandler bridge, som det spilles i Norge, når det spilles best.

Bogen er let at læse, men svær at legge fra sig, og Bøe kommer af og til ind på emner, som andre forfattere har gået for let hen over.

«Bridge uten tårer» anbefales på det varmeste.

B-N i Dansk Bridge

Pris innbundet kr. 12.50

A. M. Hanches Forlag

Duplikatklubben kom opp i en pussig kontrakt mot Åssiden:

♠ K kn		♠ 9 5 2									
♥ K kn 9		♥ 10 8 7 2									
♦ kn 8 5 4		♦ 10 6 3									
♣ 10 4 3 2		♣ E D kn									
♠ D 10 8 7 4 3											
♥ E 5											
♦ E 7 2											
♣ 7 5											
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
♠ E 6											
♥ D 6 4 3											
♦ K D 9											
♣ K 9 8 6											

Øst—Vest var i sonen. Hvor Duplikatklubben satt Nord—Syd, gikk meldingene slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♠	pass
pass	D	pass	2 ♠
pass	pass!		

Syds pass var jo temmelig overraskende, og vi tenker oss Nord og Syd har hatt en interessant diskusjon etterpå om Nord's to spar er krav eller viser en sparfarge. Personlig er vi enig med Nord, men det er jo en annen historie.

Ruter kom ut, Vest stakk og skiftet til to ganger hjerter, Nord stakk og spilte ny hjerter, Vest stjal og ga trumf tilbake. Knekten fikk stikket, bordet ble satt inn på ruter, og på hjerterdamen la Vest ruter. Det samme gjorde Nord. Så fulgte liten ruter, Vest la kløver og Nord fikk stikket. Kløver ble spilt, Øst la knekten, og dermed fikk Syd for kongen. Nå hadde Vest bare spar igjen, og Øst fikk ikke for kløveresset. Men Nord måtte få to trumfstikk til, og slapp således med bare en bet. Ved det andre bordet gikk Åssidens Nord—Syd tre bet'er i tre grand, og derved ble det vunnet spill for Duplikatklubben.

Fra parnesterskapet henter vi dette spillet, hvor Høie—Strøm ikke lot seg bringe ut av fatning av motstandernes innblanding:

		♠ kn 8										
		♥ K 10 9 6 2										
		♦ E K 8										
		♣ kn 9 6										
♠ 4 3			♠ K 6 2									
♥ kn 8 5 3			♥ 4									
♦ kn 7 6 4			♦ D 10 5 2									
♣ 7 4 2			♣ E D 10 8 3									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S			
	N											
V		Ø										
	S											
		♠ E D 10 9 7 5										
		♥ E D 7										
		♦ 9 3										
		♣ K 5										

Meldingen gikk med Høie—Strøm Nord—Syd:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	D	RD
pass	pass	2 ♣	3 ♣
pass	3 ♥	pass	3 ♠
pass	4 ♥	pass	4 gr
pass	5 ♥	pass	6 ♥

Tre kløver og tre spar er spørremeldinger, svaret på fire grand forteller om enten to ess, eller ett ess og trumfkongen. Selve spillet bød

Bridgetinget 1959.

Ordinært bridgeting ble holdt i Oslo den 30. mai 1959. Det var fremmøtt 61 stemmeberettigede representanter.

Sakliste og forretningsorden ble enstemmig godkjent, og til å underteigne protokollen sammen med presidenten valgtes Per Elind, Oslo og Nils O. Krekling, Gjøvik.

Årsberetningen for 1958 ble enstemmig vedtatt, og en rekke representanter ga styret uforbeholden anerkjennelse for arrangementet av Europamesterskapet 1958. Arthur Strand, Buskerud, foreslo at det skulle være flere premier i Norgesmesterskapet for klubber, og presidenten henstilte til det nye styre å ta opp dette spørsmål. Arthur Strand, Buskerud, hevdet at forbundet burde utvide propagandavirkningskraften og istedet umlate å stille damelag ved europamesterskapene. Kristen Mørland, Aust-Agder hevdet at vi fortsatt burde være representert i begge klasser ved europamesterskapene, og han fikk støtte av flere representanter.

Under posten «Disposisjoner foretatt i inneværende år» refererte presidenten at det var innkjøpt obligasjoner i Norges Hypotekforening for næringslivet, IV serie, 4. avdeling, pålydende kr. 30 000,—. Dette beløp representerer overskuddet ved Europamesterskapet 1958 som skal være forbundets reservefond, og avkastningen skal i sin helhet benyttes til propaganda. Tinget erklærte seg enig i dette. Presidenten refererte videre at Solveig Bergh, Reidun Dillerud, Randi Hersest og Ingrid Farup hadde kvalifisert seg for deltagelse i dameklassen ved Europamesterskapet 1959 etter avholdt uttagningsturnering. Det ble videre referert at finalen i Norgesmesterskapet for klubber 1960 skal spilles i Gjøvik med Oppland Bridgekrets som arrangør.

Regnskapet for 1958 ble enstemmig god-

kjent etter at det var gjort merksom på at posten «Utgifter ved Bridgetinget 1958, kr. 1 092,80», var falt ut av det trykte regnskapet.

Tinget erklærte seg enig i styrets forslag om å tildele følgende personer forbundets hederstegn:

Arne Ramm Johansen, Oslo, Harry M. Koritzinsky, Oslo, Kristian Svenning, Narvik, Odd Syse, Oslo og Louis Vegsund, Ålesund.

Arthur Strand, Buskerud, overrakte på vegne av kretsene et kunstnerisk utført tinnfat til presidenten som takk for hans innsats i forbindelse med Europamesterskapet i 1958.

Valgene ga følgende resultat:

President: Ranik Halle, Oslo (gjenvalg).

Varapresident: Bjarne Mathiesen, Ålesund, (gjenvalg).

Styremedlemmer: Ambjørg Amundsen, Oslo (gjenvalg), Otto Berggrav, Oslo (ny), Nils O. Krekling, Gjøvik (ny), Wilhelm Myhren, Oslo (ny), Andreas Simonsen, Stavanger (ny).

Varamenn til styret: Louis Strøm, Stavanger (ny), Louis Vegsund, Ålesund (ny), Aaslaug Ramm Johansen, Oslo (gjenvalg) og Arthur Strand, Drammen (ny).

Revisorer: William Hersest, Oslo (gjenvalg) og Gunnar Aalborg, Lillestrøm (gjenvalg).

Varamenn: Harry M. Koritzinsky, Oslo (gjenvalg) og Eilif Andersen, Oslo (gjenvalg).

Nye bøker

Bjarne Mathiesen:

Turneringslederboken.

Norsk Bridgeforbunds forlag.

Pris heftet kr. 15,—, (208 sider).

ikke på vanskeligheter etter at Østs meldinger hadde avslørt hvor de høye kortene satt. Øst tok ikke for kløveresset i utspillet, og dermed fikk Nord alle stikkene ved å etablere sparfargen, og det var jo forholdsvis lett å fange Vest hjerterknekt.

Forbundet har hatt den gode ideen å utgi en håndbok for arrangement av bridge-turneringer, og har overlatt til sin visepresident Bjarne Mathiesen å skrive denne boken. Det er ikke tvil om at boken vil være til stor hjelp for turneringsledere rundt omkring i landet, det er den eneste

tidsmessige og tilgjengelige boken om emnet på norsk, og er meget velkrevet og klar.

Spesielt godt liker vi forfatterens kapitler om forberedelser, forholdet mellom turneringskomité og turneringsleder, reserver og stedfortredere, protester, turneringslederens opptreden og dømmende myndighet og lignende. Disse kapitler er uhyre klare og velkrevne, og gir en meget god oversikt over alt det både turneringslederen og arrangøren bør vite om andre ting enn akkurat turneringsformen. Stoffet er dels hentet fra lovene og dels fra forbundets sirkulærer, men forfatteren har fått en langt mer flytende fremstilling og klarere sammenheng enn tørre lovtekster og forordninger kan gi.

Kapitlene om de forskjellige turneringsformene er også meget instruktive, og gir anvisning på en lang rekke turneringsformer man kan velge mellom. Beskrivelsen er klar og grei, slik at boken utvilsomt vil kunne gi gode impulser til alle som er interessert i å arrangere turneringer. Kort og godt, vi vil anbefale boken på det beste.

Vi håper imidlertid forfatteren vil tilgi at vi trekker frem en del punkter vi kunne ønsket oss anderledes. Vi savner en fremstilling av to- og tre sesjoners howell-mitchell-planer, både for singel-, par- og lagturneringer. I singelturneringer er disse planene ofte den eneste brukbare løsningen når det er mange spillere og liten tid, og i parturneringer er de etter vår mening den beste løsningen på turneringer hvor man opererer med 20—40 par og har to—tre kvelder til disposisjon. Selvfølgelig kan man foretrekke barometerturneringer, men hvor man ikke har anledning til et slikt komplisert opplegg, er howell-mitchell-planer løsenet. Også i lagturneringer vil disse planene være av stor verdi, spesielt i barometerturneringer, og vi synes forfatterens variant med uendelig howell her skaper for stort arbeid med dublering.

Når det gjelder slipp for vanlige parturneringer, synes vi forfatteren kunne ha nevnt den mest praktiske slipp, hvor hvert par har en horisontal linje, og hvor parets poeng føres i rubrikken helt til høyre. Resultatet i spillet føres på Nord-Sydparets linje, Øst-Vestparets nummer føyes til, og når slippet kommer til utregning, blir Nord-

Syds poeng notert på denne linjen. Øst-Vestparets poeng blir derimot notert på deres egen linje. Når man så etterpå legger slippene ved siden av hverandre slik at de halvveis dekker den foregående, kan man summere alle poengene vannrett uten noe sammendragsskjema. Metoden er vel kjent, i det minste i store deler av landet, og er så vidt vi vet, mange steder i utlandet helt enerådende.

Vi er heller ikke enige med forfatteren i hans plan for diktering av poeng til sammendragsskjemaet i barometerturneringer. Han foreslår å sortere slippene etter bordnummer og diktere begge parenes resultater på en gang, uten å tilløye parnummer. Vi har selv prøvet metoden, den er utvilsomt rask, men svakheten er at det er lett å bytte poengene for de to parene ved samme bord. I stedet vil vi anbefale følgende metode:

Slippene sorteres etter bordnummer med nummer 1 øverst. Finn frem slippet hvor par nummer 1 har spilt (uten å endre rekkefølgen av slippene) og dikter inn dette parets poeng. Parnummeret behøver De ikke nevne, og motstandernes nummer og poeng nevner De heller ikke. Poengene for par nummer 2 finner De nå på slippet over, og slik fortsetter De inntil De kommer opp til bordnummer 1. Deretter arbeider De Dem nedover gjennom haugen igjen, helt til bunns, og så oppover igjen inntil De treffer par nummer 1. Til slutt tar De en titt på øverste slipp og oppgir hvor meget parets med høyeste nummer har fått. Fordelen ved denne metoden er at den som fører inn resultatene, får poengene i nummerrekkefølge fra nummer 1, og ikke behøver å tenke på hvilken rubrikk han skal skrive i. Det er alltid den første ledige. En enda større fordel er at man lett kan kontrollere om det er diktet inn feil ved at man har fått motstandernes poeng. Når man dikterer inn begge resultatene fra et bord samtidig, er dette håpløst å finne ut av etterpå, men ved bare å diktere ett og ett resultat vil tverrsummen automatisk varsle slike feil, selvfølgelig forutsatt at man ikke gjør feil begge gangene man dikterer fra samme slipp. Denne kontrollen er så pass viktig i en barometerturnering at vi har tatt det grundig, langt grundigere enn man vel egentlig pleier i en anmeldelse.

BEDRE MELDINGER

ROLF BØE

Dette er den åttende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 3 i fjor, og siden har det vært en i hvert nummer.

Vi pratet forrige gangen om slemteknikk uten konvensjoner, og jeg lovet til slutt i artikkelen å komme fram med den gamle Culbertsons fire-fem grand. Siden det kan hende de fleste eldre spillere har glemt den, og den for de fleste yngre spillere er helt ukjent stoff, skal vi oppfriske den temmelig inngående.

For å melde fire grand må en spiller ha enten (a) tre ess eller (b) to ess og kongen i en farge hvor paret har meldt. Det er altså en melding som forteller noe om den egne hånden samtidig som den spør, i stedet for Blackwood, som bare spør.

Vi tar brodden av den første innvendingen med en gang. Hva skjer om man vil invitere til slem og ikke kan melde fire grand? Da melder man noe annet, og makker kan trekke den indirekte slutningen at man ikke har disse tre kontrollene, men likevel inviterer til slem. Det er også en opplysning.

Svarene på fire grand er ikke fullt så eksakte som etter Blackwood, men er dog likevel til en viss grad konvensjonelle:

(a) Med to ess, eller med ett ess og kongene i alle de meldte fargene, melder man fem grand.

(b) Med minimum, slik at man ønsker å advare, melder man fem trekk i den laveste fargen paret har meldt i.

Disse to svarene er spikerfaste, de blir det ikke gjort noen tricks med. Men det er andre situasjoner hvor det kan være ønskelig å melde elastisk, og her har er de utveiene De har:

(c) Hvis De ønsker å avgi en oppmuntrende melding, uten å gi noen bestemt beskjed om kontroller, melder De fem trekk i den nest laveste fargen paret har meldt i.

(d) Hvis De ser at seks bør spilles etter

makkers invitt, melder De slemmen rett inn i den beste trumffargen.

(e) Utenfor de fargene som er nevnt overfor, kan De vise esset ved å melde fargen.

Dette var kanskje mye på en gang, men la oss se på det ved hjelp av en del meldeserier:

1 ♡	—	1 ♠
3 ♣	—	4 gr
?		

Vi tenker oss at Vest nå melder:

(a) *Fem grand.* To ess, eller ett ess og kongen både i spar og hjertes, de to meldte fargene.

(b) *Fem hjertes.* Advarende melding, har minimum.

(c) *Fem spar.* Oppmuntrende melding. Viser interesse for slem uten å kunne vise noen kontroller.

(d) *Seks spar.* Tar avgjørelsen selv. Tror seks spar kan vinnes etter denne meldeserien.

(e) *Fem kløver eller ruter.* Viser esset i fargen. Siden Vest ikke melder fem hjertes, som er en advarsel, forteller han at han har interesse for en slem.

Før vi tar noen flere eksempler skal jeg berette om resten av konvensjonen. Hvis en spiller først melder fire grand, og etterpå følger opp med fem grand, forteller han at paret har alle fire essene.

Og så til slutt. En direkte fem grand er invitasjon til storeslem, og forteller om ett ess mer enn til fire grand. Altså enten tre ess og kongen i en meldt farge, eller alle fire essene.

Det er en viktig ting å legge merke til. *Kunstig meldte farger* regnes ikke som «meldt» i denne forbindelsen. Hvis det meldes:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♡	2 ♡	pass	4 ♠
pass	4 gr	pass	?

så kan Nord's fire grand ikke være basert på hjertekongen. Han må enten ha tre ess, eller to ess og sparkongen.

Vi skal ta en titt på hvordan dette virker i praksis:

♠ E D kn 4 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N	Ø	V				S		♠ K 8
		N	Ø								
V											
		S									
♥ D kn 10 5	♥ E K 4 2										
♦ E K 6	♦ kn 8 5										
♣ E	♣ D 9 4 3										

Meldingene:

1 ♠ — 2 gr
3 ♥ — 4 ♥
4 gr — 5 gr
7 ♥

Legg merke til at Østs fem grand viser hjerteresset og de to viktige kongene. Dessuten må han ha fire hjerter, og nå kan tretten stikk telles opp. Fem i spar, fire i hjerter, to i ruter og ett i kløver, pluss en stjeling er tretten.

Hverken Blackwood eller spørremeldinger hjelper her. Blackwood gir beskjed om to konger, men ikke at det er kløverkongen som mangler. Spørremeldinger gir ikke beskjed om alle de tre viktige kontrollene.

Enkelte ganger må man innstille seg annerledes enn man er vant til, men det kommer når man bare lærer konvensjonen å kjenne.

♠ E K 8 6 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N	Ø	V				S		♠ D 5 4 2
		N	Ø								
V											
		S									
♥ 9 7 5	♥ E K 6 3										
♦ K 8 6	♦ E D kn 2										
♣ D 3	♣ E										

Meldingene:

1 ♠ — 3 ♦
3 ♠ — 4 gr
5 gr — 7 ♠

Legg merke til Østs tre ruter. Han velger denne fargen og ikke tre hjerter, og grunnen ser De etterpå. Når han siden kommer med fire grand, er det ruter og spar som er de meldte fargene, og makker kan få anledning til å melde fem grand med de tre toppkortene Øst er interessert i, esset og kongen i spar og ruterkongen. Det er slett ikke det samme for Øst hvilke konger makker har, og heller ikke er det likegyldig om han har ruterkongen eller en singelton.

♠ E 8 7 5 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N	Ø	V				S		♠ K D 6 3
		N	Ø								
V											
		S									
♥ E 8 3	♥ K 9 5										
♦ E K 8	♦ D kn 6 3										
♣ K 2	♣ D 3										

1 ♠ — 3 ♠
4 gr — 6 ♠

Øst har tilleggsstyrke, og når makker melder fire grand, er han gjerne med. Han har imidlertid ingen ess å berette om (men han vet at makker har tre, fordi han sitter med kongen i den eneste meldte fargen) og må derfor vise tilleggsstyrken ved å melde seks spar rett inn.

♠ K D 8 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N	Ø	V				S		♠ E kn 9 7 4
		N	Ø								
V											
		S									
♥ K D 9 6 2	♥ E 7 5										
♦ K 4	♦ D 7 6										
♣ 7 3	♣ E 8										

1 ♥ — 1 ♠
2 ♠ — 4 gr
5 ♠ — 6 ♠

Her ser vi et eksempel på at man får avgitt en oppmuntrende melding. Når Øst melder fire grand og viser minst tre ess, synes ikke Vest han har noen minimal åpning. Han har ingen ess å vise, men han liker hånden sin, og avgir derfor den oppmuntrende meldingen fem spar. Fem hjerter — den laveste fargen — ville vært sign off, mens fem spar — den nest laveste fargen — er oppmuntrende. Og Øst har ingen betenkeligheter med å melde seks. Det er selvsagt en fare for at Vest har kløverkongen i stedet for ruterkongen, men det er det ingen ting å gjøre ved. Det er i alle tilfelle stikk nok til stemmen, det er klarlagt, og så får man hvis Vest mangler ruterkongen, håpe at Syd ikke kommer ut med denne fargen.

♦

Culbertsons fire-fem grand brukes imidlertid ikke alene, men i sammenheng med

Nettopp utkommet:

Bjarne Mathiesen:

TURNERINGSLEDERBOKEN

Norsk Bridgeforbunds
forlag. — Pris kr. 15,00

Bestilles gjennom Norsk Bridgeforbund,
postboks 1, Bryn.

kontrollmeldinger (cue-bids). En kontrollmelding er en melding som viser en høy kontroll i fargen. Som regel er det esset, men det kan også tenkes det er kongen. Foreløpig holder vi oss imidlertid til esset for at det ikke skal bli for komplisert, vel å merke når det gjelder *første* kontrollmelding. Hvis esset er vist tidligere, kan man jo siden vise kongen, hvis det skulle være aktuelt.

Man bruker en melding som kontrollmelding i samme situasjon som det blir tatt som spørremelding, altså i ny farge på firetrinnet eller høyere. En kontrollmelding er selvsagt krav for en runde, og oppfordrer makker til å vise sine kontroller. Her skal De se hvordan det virker:

♠ E D 6 3	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ K 8 7 5 2
N		Ø				
V		S				
♥ E D 9 6 3		♥ K 8				
♦ K 5 2	♦ E 9 6					
♣ 4	♣ 10 7					

1 ♥ — 1 ♠
3 ♠ — 4 ♦
4 ♥ — 4 ♠
5 ♦ — 5 ♥
6 ♠ — pass

Etter makkers tre spar ser Øst muligheter for slem, og han inviterer med fire ruter for å vise esset i fargen. Vest er interessert, og viser hjerteresset. Øst har imidlertid fått nok, og bøyer av med fire spar. Det er *en svak* slemnivitt han ønsker å komme med, han vil nærmest fortelle at han har mer enn til å løfte til fire spar, og så får makker ta avgjørelsen.

Vest vil imidlertid ikke gi seg ennå, makker har tross alt begynt å prate om en slem. Han fortsetter derfor med fem ruter, for å gi beskjed om kongen i fargen, og høre hva Øst kan gjøre med denne opplysningen. Øst forstår nå at hans makkers ønske om slem er alvorlig ment, og viser hjerterkongen. Dermed forteller han tydelig at etter hans mening henger slemmen på stillingen i kløver, og siden Vest har en singleton, blir seks spar selvfølgelig.

Det er kanskje en vanskelig materie å sette seg inn i med en gang, det blir jo en helt annen tankegang enn vanlig dette her. Men det som for Øst må være avgjørende, er at han har litt tillegg, men ikke så meget at han kan avgjøre spørsmålet om slem på egen hånd — han kan bare invitere. Når han i

neste omgang bøyer av med fire spar, forteller han at makker nå må overta. Og makker overtar. Dermed føler Øst seg sterk nok til å vise kontrollene fullt ut, og forteller om hjerterkongen.

Selvfølgelig er dette mye av en temperamentssak, men det er nettopp det det skal være. Det skal ikke være som med spørremeldingene at man *skal* svare det og det, trass i om hånden forøvrig består av masser av verdifulle mellomkort og fargelengder eller bare verdiløse småkort. Når det er en temperamentssak, er det heller ingen ting i veien for at meldingene i det siste eksemplet kan gå slik:

1 ♥ — 1 ♠
3 ♠ — 4 ♦
4 ♥ — 5 ♥
6 ♠

Men hvordan er det med de andre essene? De spiller ingen rolle her, fordi det er Vest som har avgjørelsen, og han ser sine to ess pluss singletonen i kløver. Sparkongen vet han ingen ting om, det er så, men det er vel nitti prosent sjanse for at Øst har den. Eller tror De han blir slem-minded med knekten fjerde eller femte i spar?

Her er et annet eksempel:

♠ E	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♥ D 5 3
N		Ø				
V		S				
♥ E D kn 5 3		♠ K 7 4				
♦ K D 4	♦ E 8 6 5					
♣ K D 7 4	♣ E 6 5					

1 ♥ — 2 gr
3 ♥ — 4 ♥
4 ♠ — 4 gr
5 gr — 6 ♥
7 ♥

Etter makkers fire hjerter inviterer Vest til slem med fire spar, og han får det svaret han helst vil ha, fire grand, som gir Vest beskjed om to ess og en meldt konge, det vil i dette tilfellet si hjerterkongen. Sparkongen kan det ikke være, fargen er kystig meldt. Og med disse tre toppkortene hos makker ser Vest store muligheter til syv. Selvfølgelig er det en viss fare, Østs hånd kan se ut som ovenfor, men det aller minste snev av tillegg gjør kontrakten opplagt. Kløverknekten eller ruterknekten gjør den til å legge opp, og selv med dette svake bordet er det store muligheter. En av de svake fargene kan

sitte rundt, og det skal bli et hardt press motstanderne blir utsatt for når skvisens kvern begynner å male.

Her ser De en kontrollmelding og fire-fem grand brukt sammen. Det er ofte en ypperlig kombinasjon, som klarlegger på en utmerket måte hva som finnes av toppkort.

♠ E K 7 5 3
♥ 9
♦ D 7 5 2
♣ K 8 3

♠ D 8 6 4
♥ E K D kn 8 4
♦ E
♣ E 2

1 ♠ — 4 gr
5 gr — 7 ♠

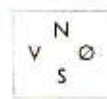
I Culbertsons fire-fem grand inngår ikke den store frie, som spørsmål etter topphonorør i trumffargen. Men hvis det er esset og kongen man er ute etter hos makker, kan man likevel finne det ut, som her. Øst melder fire grand rett inn etter makkers sparåpning, og Vest må melde fem grand med et ess og «alle» de meldte kongene.

Normalt kan det ikke kontrollmeldes i en renonsfarge. Grunnen er at det hvis makker for eksempel har K—D—5 i en farge, er det en voldsom forskjell på esset og en renons hos Dem. Esset gjør at både kongen og damen hos makker gir stikk, mens renonsen gjør at disse kortene må betraktes som mindre verdifulle, de burde langt heller ha befunnet seg i en annen farge.

Men enkelte ganger kan De likevel melde av en renons, men da må det først være findrende klart at denne fargen ikke er til å ta stikk i, men at renonsen bare brukes til å stanse motstanderne.

♠ E D 8 7 5
♥ K D 8
♦ E 9 6
♣ 7 2

♠ K kn 6 3
♥ E 9 5 3
♦ K D 8 7 2
♣ —

1 ♠ — 3 ♦
3 ♠ — 4 ♠
5 ♦ — 5 ♥
5 ♠ — 6 ♣
6 ♥ — 7 ♠

Etter makkers fire spar inviterer Vest til slem med fem ruter. Øst ser nå store muligheter, og viser hjerteresset. Vest er imidlertid redd for to kløvertapere, og forholder seg avventende med fem spar. Nå synes Øst

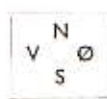
det er på tide å trekke fram kløverrenonsen, og dermed får Vest blod på tann. Seks hjerter er den nye meldingen hans, og det må opplagt være invitasjon til storeslem. Hvis ikke Vest vil lenger enn i seks spar, er det jo ingen hensikt å vise noe nytt.

Nå må Øst begynne å tenke. Hans makker inviterer til storeslem, og denne invitten kom etter Østs kontrollmelding i kløver. Det er neppe sannsynlig at Vest ville invitert hvis han hadde manglet to av de tre topphonorere i trumf, og derfor er det faktisk nå sparkongen og ruterhonorere han er ute etter. Med kjennskap til dette melder Øst syv spar.

Selvfølgelig er dette på en måte løsere bygget opp enn Blackwood og spørremeldinger. De må tenke mer, i stedet for å bygge på konvensjonelle svar og gjette resten. Men du verden hvor mange ganger det lønner seg å tenke. Her er et eksempel, som viser melde-teknikk av høy klasse:

♠ E D 8 7
♥ —
♦ E D kn 8
♣ E D 10 7 5

♠ K kn 9 2
♥ 7 5 3
♦ K 6 3
♣ K 4 2

Da spillet forekom, gikk meldingene:

1 ♣ — 1 ♠
3 ♦ — 4 ♠
4 gr — 5 ♦
5 ♥ — 6 ♣
6 ♠ — 7 ♠

Vi setter oss på Østs plass, og regner ut makkers kort etter hvert. De første meldingene er klare. Når Vest melder fire grand, synes Øst han er sterk nok til å oppmuntre, han har tross alt kongen i begge fargene makker har meldt i. Vests fem hjerter viser *noe mer* enn fire grand ga beskjed om, og er oppfordring til å ta kraftig i, men Øst har ikke mer å gi beskjed om. Men nå kommer den endelige opplysningen, seks spar, som gjør alt krystallklart for Øst.

Makkers meldeserie synes å tyde på fire spar, fire ruter og fem kløver. Det kan imidlertid være tre ruter, hensikten kan bare være å gi beskjed om en singel hjerter. Men hva var hensikten med fem hjerter? Den skal jo vise *noe mer*, og singeltonen blir fortalt i neste omgang når Vest melder seks spar. Alt-

så må det være en renons. Esset singel kan det ikke være, enten må da et annet ess mangle, eller Vest må ha alle fire essene, og i så fall ville han ha meldt fem grand i stedet for fem hjerter.

Vest er altså renons i hjerter, og har de tre andre essene. Men han har også gått i seks spar nesten på egen hånd. Øst har meldt en over en, og etterpå antydte litt tillegg ved å melde fem ruter på fire grand. Men likevel er Vest *nødt til* å ha alle de tre manglende damene også, han må jo være blitt gal hvis han melder slem med mindre.

Og på basis av dette melder Øst syv spar, en kontrakt som står med enhver rimelig fordeling, men som det ellers er svært vanskelig å komme i.

Prøv denne meldeteknikken, og gi den en fair sjanse. De vil kanskje komme galt av sted en gang i blant til å begynne med, slik er det jo alltid med noe nytt, men etter hvert vil De se at den faktisk fører fram.

Turneringsnytt

USA

I turneringen om «The Vanderbilt Cup», som samtidig gjelder uttagningen til olympiaden i Rom 1960, ble det en ytterst spennende finale mellom Becker—Crawford—Sildor—Rapee—Kay—Stone og Goren—Sobel—Schenken—Ogust—Hodge—Leventritt. Turneringen ble spilt med dobbelt utslag, og før finalen var det førstnevnte laget ubeseiret. I den første finalekampen vant Gorens lag med 3 matchpoeng, og dermed var det klart for enda en finalekamp, idet begge lagene nå hadde ett nederlag. (Margin for uavgjort kamp fantes bare i den siste finaleomgangen). Gorens lag ledet også etter første del av siste finale, men så gikk Beckers lag fra og vant klart. Dermed er allerede det første laget klart til olympiaden. Vi tør ikke si hvem blir det andre amerikanske laget, men sannsynligvis blir det vinneren av «The Nationals».

SVERIGE

Det svenske parimesterskapet ble ferdigspilt i mai, og resultatet ble seier til et Sundsvallspar, men beste Stockholmspar ble nummer fire. Resultatene ble:

1. Agren—Åström, Sudsvall	4.392
2. Larsson—Larsson, Halmstad	4.237

3. Hjälmvall—Pettersson, Katrineholm	4.172
4. Danielsson—Hellmann, Stockholm	4.047
5. Laver—Mattsson, Uppsala	4.007

Det beste «distriktsförbundet» (krets) ble Uppland med et gjennomsnitt på 4.007 poeng. Mellersta Norrland ble nummer 2 med 3847. Skåne ble nummer 6, Stockholm nummer 12 og Göteborg nr. 14 av de 18 deltagende distriktsförbundene.

I landskampene mellom Finnland og Sverige i den nye nordiske serien vant Finnland i begge klasser. Et nytt finsk lag i den åpne klassen slo de svenske lagmesterene fra Göteborg med 120—107, og i dameklassen vant Finnland med 147—110.

TELEMARK

Notodden Bridgeklubb har avviklet turneringen om Bokkesjøcupen for første gang, en vellykket historie som frister til gjentagelse. 27 par deltok, og tredjeparten ble premiert. De beste resultatene var:

1. Mørk—Pettersen, Sinsen, Oslo	1131
2. Øymo—Øymo, Notodden	1117
3. Kristensen—With, Kragerø	1112
4. A. B. Kristiansen—K. Svendsen, Oslo	1074
5. T. Lia—B. Østdahl, Notodden	1058

HVALSTRAND

Hvalstrand-turneringen ble ferdigspilt i juni, og ble vunnet av Sinsenspillerne Andreassen—Dørumsgaard etter at Blommenholmspillerne Carlsen—Syvertsen hadde ledet første dagen. De beste resultatene ble:

1. Magnus Andreassen—Jan Dørumsgaard	324½
2. Harry Carlsen—R. Syvertsen, Blommenholm	307½
3. Kjell Engen—Wilhelm Kinn	290
4. Gudbrandsen—Rønnegaard	289
5. Frk. Christensen—fru Fasmer	284

HANKO

I årets Hanko-turnering skiftet Aslaug Ramn Johansen—Inger Johanne Isachsen og A. B. Kristiansen—Gunnar Johansen hele tiden om ledelsen, men på slutten kom Jerman—Nielsen og vestbyparet Jacobsen—Grønvold for fullt, og la beslag på de to første plassene. Resultatene ble:

1. Rolf Jerman—Per Nielsen, Kloverknekt	4514
2. Jacobsen—Grønvold, Vestby	4499
3. Isachsen—Ramn Johansen, KNA	4460
4. Kristiansen—Johansen, Sinsen	4444
5. Braathen—Schroder Nielsen, Astra	4379

64 par deltok. Det var 12 ordinære premier, pluss premier til beste damepar og beste mixpar.

KRAGERØ

Kragerø Bridgeklubb har sendt innbydelse til barometerturnering 22. og 23. august. Deltagelsen er begrenset til 40 par. Foruten ordinære premier er det en pokal til beste klubb hvor to par teller.

Anmeldelsesfrist er 1. august. Henvendelse skjer til Olaf Forberg, Kragerø, tlf. 8 11 71.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

Vi har fått vanskeligheter med tids-skjemaet i Ekspertklubben. Det tar lengre tid enn vi opprinnelig beregnet å få inn juryens besvarelser og bearbeide disse. Derfor er vi nødt til å hoppe over et nummer også når det gjelder kommentarene til oppgavene. Av den grunn kommer det ingen kommentarer i dette nummer.

MANEDENS OPPGAVER

Oppgave nr. 1.

Lagturnering. Nord har gitt, alle er i faresonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 ♣	pass
1 gr	pass	?	

Hva melder De som Syd med:

♠ D kn 9 2   ♥ kn 7 5   ♦ D kn   ♣ E 9 6 3

Oppgave nr. 2.

Vest har gitt og alle er i faresonen. Meldingene er falt:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	2 ♦	D	?

Hva melder De nå som Syd når De har:

♠ K 10 4   ♥ D 6 5   ♦ 2 ♣ E K D kn 7 3

Oppgave nr. 3.

Lagturnering. Syd er giver, Nord—Syd er i faresonen, og det er meldt slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♥	pass	4 ♥	pass
?			

De er som vanlig Syd, og har:

♠ E 5 3   ♥ D 7 4 3 2   ♦ K 6 2   ♣ 8 4

Hva melder De nå?

Oppgave nr. 4.

Parturenring med alle i faresonen og Nord som giver. Meldingsforløp:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 ♣	pass
2 ♣	pass	?	

Hva melder De som Syd med disse kortene:

♠ D kn 10 3   ♥ 4   ♦ E 8 6 5 4 2   ♣ K 6

Oppgave nr. 5.

Parturenring. Alle er i faresonen og Vest har gitt: Det er meldt slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	pass	D
2 ♣	pass	pass	?

Hva melder De nå med:

♠ E 6   ♥ K kn 7 2   ♦ E K D kn 6 4   ♣ 3

Oppgave nr. 6.

Parturenring. Nord—Syd er i faresonen og Nord har gitt. Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♣	pass	pass
2 ♣	pass	?	

De har som Syd:

♠ D 6 5 2   ♥ D 6 4   ♦ 6 5 3   ♣ D 7 2

Hva melder De nå?

Løsningene sendes som vanlig Leif Christiansen, Kaptein Opppegårds vei 9, Nordstrandshøgda, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Resultatet av konkurransen i nr. 3

1. premie: Torolf Worsøe, Trondheim, 53 poeng.
2. premie: Arthur Aukelend, Aukelend, Stavanger, 52 poeng.

De beste av de øvrige hadde:

- 48 poeng: R. Dick Henriksen, Oslo.
- 46 poeng: Leiv Schwingel, Oslo, Birger Hagen, Ytre Rendal.
- 45 poeng: Leo Tvedt, Tyssedal.
- 43 poeng: Gran Maartmann, Oslo.
- 38 poeng: Sigrid Huun, Oslo.
- 35 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.

Siden sist Forts. fra side 2

150 medlemmer. Det er tanken å spille verdensmesterskap hvert år, med unntagelse av hvert fjerde år, da man skal spille en såkalt bridgeolympiade. Den første olympiaden skal holdes i Rom, sannsynligvis i april 1960. Hver nasjon får rett til å stille med ett lag, men hvis man har over 37 tusen medlemmer i forbundet sitt, får man lov til å stille flere lag. Lagene skal deles inn i puljer, og alle lag er garantert minst en ukes spilling. Etterpå skal de beste i hver pulje spille videre om selve mesterskapet. Hvor mange som skal delta i hver pulje og lignende er imidlertid ennå ikke bestemt, og blir det vel neppe heller før man vet noe mer om deltagertallet.

Verdensmesterskapet 1961 skal spilles i Syd-Amerika, med fire deltagere: USA, Syd-Amerika og Europa skal stille hvert sitt lag, og dessuten skal vinneren av bridgeolympiaden 1960 få delta, slik at det blir fire lag i alt. Hvis samme lag for eksempel vinner olympiaden og EM, kommer også nummer to i EM med. På den samme måte kan to lag fra USA eller Syd-Amerika bli med.

Den amerikanske millionæren Harold S. Vanderbilt, «kontraktbridgens far», har satt opp en vandrepokal til disse verdensmesterskapene, og videre har han lovet å gi premier til det vinnende laget hvert år. Han har til og med lovet å få denne bestemmelsen inn i testamentet sitt, slik at premiene kommer til å bli utdelt selv etter at han er død.

Årets europamesterskap i Palermo kommer til å bli litt av en «nattorientering», om man kan uttrykke seg slik. Det skal spilles en og en halv kamp pr. dag som i Oslo i fjor, men den første sesjonen begynner kl. 16. Så holder man på til omtrent kl. 19, hvoretter det blir et par timers pause. Omtrent kl. 21 går man så i gang med en 40 spills kamp, som derved blir ferdig kl. 3—4 om morgenen.

Turneringens arrangør er interessert i funksjonærer fra forskjellige land. Funksjonærene får fritt opphold under EM, og får fri hver fjerde sesjon. Søknader kan vel stiles til forbundet.

Sannsynligvis kommer man ikke til å bruke bridgegramma denne gangen, idet italienerne ikke regner med at det blir noen økonomisk suksess.

Til slutt kan vi meddele at tanken om å oppgi marginen for uavgjort kamp nå er skrinlagt, men derimot er det fremdeles diskusjoner om hva man skal gjøre hvis to lag står likt i vinnerpoeng til slutt.

Bridge World ordner sin «Master Solvers' Club» omtrent som vår Ekspertklubben, med avstemning blant ekspertene om den beste

Bridgebøker

TIL FERIEEN

Aftenbladets nye bridgeserie 1—3
a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: Bridge uten tårer kr. 12,50 lb.

Werner: Den røde tråden vid det grønne bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamestare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50. Porto for en bok kr. 0,60. Porto i oppkrav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Budgivning-Spelföring-Motspel. «Boken om Efos» Nytt opplag. Pris kr. 25,65.

Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40.

Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95.

Mollo: Bridgepsykologi kr. 21,—.

Kan bestilles gjennom:

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4 — Oslo.

Noe å tenke på for den som mener det bare er en eneste brukbar melding i hver eneste situasjon?

Danmark slo Norge i begge klasser

meldingen i en bestemt situasjon. Her er en oppgave som skapte bølger:

Parturnering, ingen i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	1 ♥
3 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K kn 8 4 ♥ E D ♠ K 10 7 5 4 3 ♣ kn

Hva melder De?

58 landskjente eksperter deltok i avstemningen, og det kom inn hele seks forskjellige svar. Det var 36 stemmer for tre grand, 10 for tre spar, 6 for fire grand, 3 for tre hjerter, 2 for fem ruter og 1 for fire kløver. Blant leserne var det 269 stemmer for tre grand, 142 for tre spar, 121 for tre hjerter, 99 for fem ruter, 29 for tre grand og 19 for fire ruter, pluss strøstemmer for andre meldinger. En del av leserne, så mange som 19, fant altså den syvende meldingen, som ingen av ekspertene hadde stemt for.

Dette kan gi en noe å tenke på når man etter et mislykket spill har lyst til å bruke kjeft på sin makker på grunn av meldingen hans. Majoriteten av amerikanske eksperter viser tydelig at de er villig til å ta en sjanse på kløverfarven i tre grand, i det håpet at ruterne skal være gående eller nesten gående, og at hjerterfargen skal gi to stoppere. Men det er likevel 22 amerikanske toppspillere, blant dem verdenskjente navn som E. Blackwood, Richard Frey, H. H. Harvey, Lee Hazen, T. A. Lightner, W. Rosen og L. Weiss som har en annen oppfatning, og disse 22 fant frem til hele fem forskjellige meldinger. En av dem, R. M. Carter, foreslår å dra dit pepperen gror med tre grand, slemmer kan vinnes i ruter også, sier han.

I det bladet skal gå i trykken, har vi fått resultatene fra de to landskampene mellom Danmark og Norge, som ble spilt i København 20. og 21 juni. Norge stilte med Ognalds mesterlag i den åpne klassen og med fruene Bendixen, Rønsdal, Rann Johansen og Isachsen i dameklassen, mens danskene stilte med H. E. Christensen, Svend Aage Christensen, H. Kruse Hansen, C. Mogenssen og Lizzi og J. E. Schaltz i den åpne klassen og Ruth Sparre Andersen, Annelise Faber, Ester Grubert, Inger Lindegaard, Vibeke Petersen og Alice Thiesen i dameklassen.

I den åpne klassen tok Danmark ledelsen i den første serien på åtte spill med 9—6, mens neste serie ble stort norsk med 17—1. Siden vekslet ledelsen inntil Norge hadde fått et forsprang på 58—37 etter at lørdagens spill var over. De to første seriene søndag var også jevne, men så var det slutt for det norske laget. Niende serie ble vunnet av danskene med hele 22—0, og dermed var hele den norske ledelsen spist opp. De tre siste seriene gikk stort til Danmark, sifrene var 10—4, 12—1 og så til slutt 25—3. Dette ga en samlet dansk seier på 127—87.

Det var tydelig at det norske laget ikke klarte å holde stilen i sluttundene, spillerne var trettede og kunne ikke lenger yte sitt beste.

I dameklassen var det jevnere kamp. Danmark begynte meget godt, og etter de to første seriene var ledelsen på 39—16. Men så begynte de norske damene å dra innpå, og da kampen sluttet lørdag var ledelsen redusert til 68—59. Søndag formiddag gikk våre damer forbi og fikk en ledelse som et øyeblikk var oppe i 8 poeng. I nest siste serie gikk de danske damene forbi igjen og tok ledelsen med 5 poeng, og denne ledelsen ble i siste runde øket med 3. Sluttresultatet ble 126 mot 113.